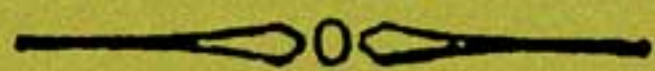

മുദ്രലനമരിയം

അഥവാ

പശ്ചാത്താപം പ്രായശ്ചിത്തം

ഗ്രന്ഥകർതാ:

വള്ളത്തോൾ.

(മൂന്നാം പതിപ്പ്)

മഴലനമരിയം

അഥവാ

പശ്ചാത്താപം പ്രായശ്ചിത്തം.

ഗ്രന്ഥകർതാവ്:

വള്ളത്തോൾ.

(മൂന്നാം പതിപ്പ്)

പ്രസാധകൻ:

ചിത്രമെഴുത്ത് കെ. എം. വർഗ്ഗീസ്.

കുറുന്നകുളം

വള്ളത്തോൾ മുദ്രാലയം.

1102

വില 0-8-0

ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ അവതാരിക

ഇന്നത്തെ സാക്ഷാൽ കേരളകാളിദാസനായ മഹാകവി വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനവൻ അവർകളുടെ ഈ ഖണ്ഡകൃതിയ്ക്ക് ഒരു അവതാരിക എഴുതുകയെന്നത് എന്റെ പേരിൽ ക്ഷന്യാശ്രമല്ലാതെ പരാധമായിരിക്കും; നിശ്ചയം. എന്നാൽ, ഈ വിശിഷ്ടകാവ്യത്തിന്റെ ടിപ്പണീകാരൻ, പ്രസാധകൻ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിപ്പാൻ എന്നിങ്ങു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതിനാൽ, അവതാരികാലേഖനവും എന്റെ ഒരു കർത്തവ്യകമ്മമായിത്തീർന്നുപോയി!

ഒരു യഥാർത്ഥകവിയ്ക്കു സപച്യത്തിയ്ക്കു യാതൊരു വ്യാചാരനവുമുടാതെ ഭൂലോകത്തിലെ വിവിധ ചയ്കളിൽപ്പെട്ട ഏതൊരു മനുഷ്യവ്യക്തിയായും, ഏതൊരു മതസ്ഥനായും രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന് ഒരു അമച്ഛ്യമായി, മേനവൻ അവർകളുടെ മേധാപുടത്തിൽനിന്നു കേരളീയക്രിസ്തു പ്രൻസുകായത്തിനു ക്രിസ്തു മതസംബന്ധമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഗാമാമുതൻ രത്നരിയാണ് 'മാർഗ്ഗനമറിവ്'. ക്രിസ്തീയലോകം മുഴുവൻ ഒരു

പരിശുദ്ധനായി ഗണിച്ചിട്ടുള്ള 'മുഗ്ദ്ധനമരിയം' ശ്രീയേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ പാപശാന്തിയ്ക്കായി അനുഷ്ഠിച്ച പാശ്ചാത്താപപരമയാഗമാണ് ഈ കൃതിയിലെ ഇതിവൃത്തം. കഥാവസ്തുക്കൊണ്ടു, വണ്ണനാചാതുരികൊണ്ടും, രീതിസംസ്കാരകൊണ്ടും, ശ്രീമാൻ മേനവൻ അവർകളുടെ മറ്റൊരു ഖണ്ഡകൃതികളെക്കാളും മീതയാണ് പ്രസ്തുതഖണ്ഡകൃതി എന്നുകൂടി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ഈ കൃതിയിലെ ശ്രേഷ്ഠവിന്ദുക്കളിൽനിന്നു മഹാനുഭവങ്ങൾ മനപരിവർത്തനം ചെയ്തവരായ കേരളീയ സ്രഷ്ടികൾക്ക് അവരുടെ പാരായണഗ്രന്ഥമാക്കി ബദ്ധ്യനെ അസ്പദിച്ചു് ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കുടിയും പറയത്തക്ക യാതൊരു പദ്യകൃതിയും പലിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് ഏറാവും വ്യസനകരമായിരിക്കുന്നു. ഈ ദൃഷ്ടിതയിൽനിന്നു നസ്രാണികൾക്കു തന്നെ ഉദ്ധരണാർഹമായിരിക്കുന്ന കവകൃതികൾ പലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയൊന്നുംതന്നെ ഇതുപോലെ ഫലവത്തായി പരിണമിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയാതെ പമ്മതിശ്ശേണിയിരിക്കുന്നു.

ഈ കൃതി മുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ സാധിച്ച പല ഘടകങ്ങൾ, വിശേഷിച്ചു പദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും, നീയായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയമുദായികമായും സിദ്ധിക്കേണ്ട സ

വ്വിധസ്വപാതന്ത്രേ ശ്യാൽക്ഷണത്തിനുമായി അക്ഷീ
 ണയന്തം ചെയ്യാൻ, മനുഷ്യഘടനയിന്റെ അന്ത
 ഭാഗത്തു നിശ്ശബ്ദമായി പററുകൂടി മനുഷ്യവസ്തു
 ണ്ണെ അനവരതം പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ശക്തി അതൊ
 ന്നമാത്രമാണ്. സാന്നാഹ്നികമായും ഭൗതിക
 മായും മനുഷ്യസമുദായത്തിന്മേൽ ഒരു വ
 ന്വിച്ച അധികാരമുണ്ട്. പരമശക്തിയിൽനി
 ന്നും നിന്ദൃതരമായ ജീവിതചെയ്യുന്നതിനും സ്വ
 യം വിമുക്തിലഭിക്കുന്നതിനുമനുഷ്യ ലക്ഷ്യം തിരഞ്ഞുപ്രേ
 റിപ്പിക്കുന്നതായ അന്തഃകരണാഭ്യന്തരമനുഷ്യന്റെ ഉ
 ജ്ജ്വലമുഖം ഒരു വൈദ്യുതതന്ത്രീയപ്പെട്ട പലകയ്യെടുത്ത
 ക്തിയെ സദാ പ്രസരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇതേപ്പറ്റി ഗാന്ധിജി തന്നെ പറയുന്നതുപോലാ
 യാൽ കേരളഭാഷാസാഹിത്യകൃതികൾക്കും വ
 ജ്ജ്വലം അനുരൂപമായി ക്രിസ്തുമതം കേരളത്തിൽ
 പ്രചാരപ്രചാരം സദ്ധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു മല
 യാളപദ്യസാഹിത്യലോകത്തിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്
 ഇന്നേവരെയും പറയത്തക്ക യാതൊരു സ്ഥാനവും
 സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഈ
 സംഗതി ഇയ്യിടത്തുണ്ടാകുകയും, സാഹിത്യരീതികളായ
 ചില ക്രൈസ്തവമിഷണറീമാരുടെ തലമുണ്ടിൽ ക
 ടന്നുകൂടീട്ടുള്ളത് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യംതന്നെ!

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതചരിത്രത്തെയോ
 അഥവാ, ബൈബിളിലെ ഇതിവൃത്തങ്ങളേയോ വി

ഷയീകരിച്ച് ഏതാനും പദ്യകൃതികൾ ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല കാലം കരയായി. ഈ സംഗതി എന്റെ ഒരു മാന്യമിത്രവും, ഒരു പ്രസിദ്ധഗദ്യകാരനും 'ആത്മപോഷിണീ'മാനജന്മമായ ദിവാഗ്രീ പുലക്കോട്ടിൽ യൌസേഫ് ശൈഖ് അവർകളോടും, 'സത്യനാദി'പത്രം പലർ എറണാകുളം മിസ്റ്റർ കെ. പി. പീറ്റർ അവർകളോടും മറ്റു പല മാന്യസ്നേഹിതന്മാരോടും ഞാൻ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. സഹൃദയശിഷ്യന്മാരും ജാത്യാഭിമാനിയുമായ യൌസേഫ് ശൈഖ് അവർകളുടേയും മറ്റു പല ക്രിസ്ത്യൻ സുഹൃത്തുക്കളുടേയും നിർബന്ധപൂർവ്വമായ അപേക്ഷകൾക്കുമാകാണ്ടുമാത്രമാണ് ശ്രീമാൻ നാരായണമേനോൻ അവർകളിൽനിന്ന് ഈ വിശിഷ്ടകൃതി നസ്രാണി സമുദായത്തിനു ലഭിച്ചാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായത്. മഹാനമസ്കനും ഭക്തകവിയുമായ മേനോൻ അവർകൾ പദോഷാസാഹിത്യോൽക്കർഷത്തോടൊപ്പംതന്നെ ക്രിസ്തുമതസാഹിത്യോല്കർഷത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ ഉൽകൃഷ്ടകൃതിയെ നസ്രാണിസമുദായത്തിനു ഭാഗംചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായതിൽ, കൃതജ്ഞതാധനന്മാരായ നസ്രാണികൾ മേനോൻ അവർകളോട് എല്ലാക്കാലത്തും കൃതജ്ഞന്മാരായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ബൈബിളിലെ ഇതിവൃത്തങ്ങളെ വിഷയീക

രിച്ചു ചിപ്പ നസ്രാണിയവകവികർ ഈയിടെ ചില കവാതകർ രചിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകളിൽ സാഹിത്യരസം കണിക്കാർമാർക്കുടിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അവയെ ആരും തന്നെ കൊണ്ടാടാറില്ല. എന്നാൽ പ്രസ്തുതകൃതിയാകട്ടെ, ക്രിസ്തുമതത്തെ പറ്റിയും മറ്റും രചനരൂപങ്ങളായ ആശയങ്ങൾക്കും, മൂലകഥയിലെ വിവക്ഷിതാർത്ഥത്തിനും ലേഖനവും ഹാസിയുടെ വികാസം, നിർമ്മിതിയുടെ ഉപരികണനം എന്നിവയ്ക്കു നന്നായതിനാൽ പദ്യസാഹിത്യവിഷയത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്ന നസ്രാണിയവകവികർക്ക് ഒരു മാറ്റോപദേശമായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആകപ്പാടെ നോക്കുന്നതായാൽ മിസ്റ്റർ നാരായണമേനോൻ ഒരു പുതിയതരം മിഷണറിയേലയത്രേ ക്രിസ്തു പ്രസംഗം സമുദായത്തിനു മുന്നിലുണ്ടാക്കിയിട്ടു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഈ മാറ്റത്തെ ക്രിസ്തു പ്രസംഗം സമുദായം അവജ്ഞയാടുകയുണ്ടാകുന്നതിനോടുകൂടി നോക്കിക്കാണുന്ന കാലത്തോളം ഉൽക്കണ്ഠാമയമായ ഹിന്ദുസാഹിത്യരചനയിൽ സ്വച്ഛന്ദം സഞ്ചരിപ്പാൻ ക്രിസ്തുമതത്തിനു യാതൊരു പ്രകാരത്തിലും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ളത് നിശ്ചയമാണ്.

കാരണമാനുഷനായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ദയാശീതളമായ പരിശുദ്ധാഭയത്തെ അതിഭംഗിയായി പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുതവണ്യകൃതിയെ കേരളീയ ക്രിസ്തു പ്രസംഗം സമാഹരണവും

സപീകരിയ്ക്കുമെന്നും, ഒരു സ്വന്തം പുത്രനാൽ വി
 മചിതമായ ഒരു ശ്രേഷ്ഠപദ്മസാഹസ്യകൃതി കണ്ടു
 കണ്ണനീർ തുടച്ചാൻ ഭാഗ്യമില്ലാത്ത നസ്രാണിവാദ്യ
 മാതാവിന്റെ കടനഭരത്തെ ശമിപ്പിച്ചാൻ തക്ക
 വണ്ണം ഈ കൃതി കൃത്യൻസമുദായത്തിൽ ഭരണ
 ചുമയെ ഉണ്ടാക്കുമെന്നും എനിക്കു ദൈവീശ്വാസ
 മുണ്ട്.

മലയാളീകാഗോർ എന്നു സുപ്രസിദ്ധനായ
 മിസ്റ്റർ മേനവന്റെ ഈ മധുരഗംഭീരമായ പദ്മകൃ
 തിയ്ക്കു ഞാൻ ഏഴുതിച്ചെത്തിട്ടുള്ള ടിപ്പണി ഒട്ടംപ
 യ്യാപുസ്തകമെല്ലാം എനിയ്ക്കറിയാം. എന്നാൽ യാതൊ
 രതമവിവരണവും കൂടാതെ പുറത്താക്കിയാൽ, ഇതി
 ന്റെ വൈശിഷ്ട്യം എന്റെ സഹോദരജനങ്ങളിൽ
 മിക്കവേക്കും രീരെ അജ്ഞാതമായിത്തന്നെ ഇ
 രിയ്ക്കുമെന്ന ഭയമാണ് എന്നെ ഇതിൽ പ്രേരിപ്പി
 ച്ചത്. എന്റെ കുറിപ്പു വായനക്കാരിൽ ചിലക്കേ
 കിലും ഉപകരിച്ചാൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

ഭക്തിസംവർദ്ധകവും സദാചാരപ്രദിഗ്ഗകവു
 മായ ഈ നവ്യകാവ്യം എന്റെ സഹോദരർ നി
 ത്യപാരായണം ചെയ്തു വിശുദ്ധിയെ സമ്പാദിയ്ക്കുമാ
 റാകട്ടെ എന്നു ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു.

മാവേലിക്കര, } ചിത്രമെഴുത്ത്
 ന്ന മി. ടി. നും, ൫. } കേ. എം. വർഗ്ഗീസ്സ്.

ലൂഥേറാസ്

(൭-ാം അദ്ധ്യായം, ൩൬-ാം വാചകങ്ങൾ)

‘പരീശന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്റെ റാമകളുടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചു; അവൻ പരീശന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ഭക്ഷണത്തിനിക്കുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ പാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ. അവൻ പരീശന്റെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നതു കണ്ടതു ഒരു വെങ്കൽഭരണി പരിമളത്തെ നോക്കി വന്നു പുറകിൽ അവന്റെ കാൽ കരഞ്ഞു കണ്ടു പിന്നെ കണ്ണീർകൊണ്ടു അവന്റെ നടുക്കടുത്തു കിടന്നു; തലമുടികൊണ്ടു തുടച്ചു പാൽ മുഖിച്ചു തൈലംപൂശി. അവനെ ക്ഷണിച്ചു പരീശൻ തന്റെ കണ്ടിട്ട, ഇവൻ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ, തന്നെ തൊടുന്ന സ്ത്രീ ആരെന്നും എങ്ങനെ ഉള്ളവർ എന്നും അറിയുമായിരുന്നു: അവ പാപിയല്ലെന്നു എന്നു ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു. ശീമാനേ, നിന്നോടു ഒന്നു പറയാനാണ്ടു എന്നു ഭയശ്രവണത്തെതിന്നു: ഗുരോ, പറഞ്ഞാലും ധ്വന്നു അവ പറഞ്ഞു. കടകൊടുക്കുന്ന ചത്താന്നു രണ്ടു കടക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, ഒരുത്തൻ അങ്ങൂറു വെള്ളിക്കാശ്രം മററവൻ അമ്പതു വെള്ളിക്കാശ്രം കെട്ടാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടുവാൻ വാക്കു പകർച്ചയായാൽ അവൻ ഇരുവക്കും ഇളയ കാടുത്തു. എന്നാൽ അവരിൽ ആർ അവനെ അറിയും? അധികം ഇളയച്ചു കിട്ടിയവർ എന്നു

ഉചരിക്കുന്നു എന്നു ശീമോൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: നീ വിധിച്ചു ഉ ശരി എന്നു പറഞ്ഞു. സ്രീയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ശീമോനോടു പറഞ്ഞു: ഈ സ്രീയെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽവന്നു, നീ എന്റെ കാലിന്നു വെള്ളം തന്നി-
 ല്ല; ഇവളോ കണ്ണുനീർകൊണ്ടു എന്റെ കാൽ ന-
 നെച്ചു തലമുടികൊണ്ടു തുടച്ചു. നീ എന്നിങ്ങ മും
 ഖനം തന്നില്ല; ഇവളോ ഞാൻ അകത്തു വന്നതു-
 രാൽ ഇടവിടാതെ എന്റെ കാൽ ചുവ്വിച്ചു. നീ
 എന്റെ തലയിൽ തൈലം പൂശിയില്ല; ഇവളോ,
 പരിമളതൈലംകൊണ്ടു എന്റെ കാൽ പൂശി-
 ആകയാൽ ഇവളുടെ അനേകമായ പാപങ്ങൾ മോ-
 ചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.
 അവർ വളരെ സ്തേഹിച്ചുവല്ലോ, അല്പം മോചിച്ചു-
 കിട്ടിയവൻ അല്പം സ്തേഹിക്കുന്നു. പിന്നെ അവ-
 ന് അവളോടു നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നി-
 രിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടുകൂടെ പന്തി-
 യിൽ ഇരുന്നവർ: പാപമോചനവും കൊടുക്കുന്ന
 ഇവൻ ആർ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.
 അവൻ സ്രീയോടു നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ ര-
 ക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു
 പറഞ്ഞു.

ഇതാണ് ഈ ഖണ്ഡകൃതിയിലെ പ്രമേയം.

മഴലനമറിയം

അഥവാ

പാശ്ചാത്താപം പ്രായശ്ചിത്തം.

(മാകന്ദമണ്ഡലം)

൧. വാർതികർത്താലമടുത്ത വസന്തരാ-
വേതാ പെൺചാറാനുപുശിസ്തുയാൽ
ശ്രീല'ഗ'ലല'ജില്ലയ്ക്കൊരു തുടുത്ത-
മാലയായ് മിന്നീ 'നെയിൻ'പട്ടണം.

൧. വാർതികർത്താലം = ചന്ദ്രബിംബമാകുന്ന താരബഹു-
വസന്തരാവ് = വസന്തകാലത്തിലെ രാത്രി. ശ്രീല = സമ്പൽസമൃ-
ദ്ധമായ. ഗലേലജില്ല = പലസ്തീൻരാജ്യത്തെ ഗലേലപ്രദേശം.
നെയിൻപട്ടണം = ഗലേലപ്രദേശത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കുള്ള
ഒരു ചെറിയ പട്ടണം. വസന്തകാലത്തിലെ നിലാവുള്ള ഒരു
രാത്രിയിൽ മനോഹരമായി വീളുന്ന നെയിൻപട്ടണത്തിൽ ക-
ഥ നടക്കുന്നതായി വിവക്ഷ. (ഇതിലെ ഇതിവൃത്തം ബൈബി-
ൾ ലൂക്കോസ് ൭-ാം അദ്ധ്യായം ൩൩-മുതൽ ൩൫-വരെയുള്ള
വാക്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.)

൧. ശീമോന്റെ പൂമടതന്നിലെ നേത്രാഭി.
 രാമവിശാലമാം ശാലയിങ്കൽ,
 എണ്ണപ്പെടുള്ള സുഗന്ധം പരത്തുന്നൊ-
 റെണ്ണ പകൻ കൊളുത്തിച്ചെമ്മേ
 തുവെള്ളിച്ചുങ്ങലത്തുവത്തതാതിടം
 തുക്കിയ ദീപത്തിൻ ദീപ്തിപൂരം
 ദൂരിതമാകുമാറങ്ങണഞ്ഞിതൊരു
 പൂരപ്പരമ്പരമാം തേജഃപുഞ്ജം.

൩. അല്ല ഗൃഹസ്ഥ, നീ ധന്യനായ് : ലോകത്തി-
 ലല്ലിതിൻമീത വിരുന്നുകാരൻ
 അല്ല, പ്രമാദം! വോന്റെ കാൽമുട്ടുകൾ
 തെല്ലം മടങ്ങാതെ നിലുതെന്തേ?

൧. നേത്രാഭിരാം = കണ്ണുകൾക്കു ഇമ്പംകൊടുക്കുന്നത്. ഭൃ-
 രീതം = അകന്നത്. കവേരനായ ശീമോന്റെ മണിമാളികയിൽ
 അയസ്സുപ്രളവിന്റെ ധനുരക്കി വെളിപ്പെടുമാറു വെള്ളിച്ചുങ്ങ-
 ലകളിൽ തുണ്ണു മണിവിളക്കുകളുടെ ദീപ്തിപൂരത്തെ (പ്രകാശ-
 യോരണിയെ) ജയിക്കുന്നതായ പൂരപ്പരമ്പരമാം തേജഃപുഞ്ജം,
 (= പൂരപ്പരമ്പരമായ പ്രകാശഗോളം) ഒരു വിശിഷ്ടപുരപ്പരമ്പര-
 വിടെ എത്തിയെന്നു സാരം.

൩. ധന്യൻ = പുണ്യവാൻ. പ്രമാദം = അബദ്ധം. ഭൃ-
 ലോകവന്യനായ അതിഥിയുടെ മുഖിൽ യസ്സുദാസമുദായത്തിലെ
 ആചാരം നന്നുസരിച്ചു മുട്ടുകത്തി ആദരിപ്പാൻ കഴിയാതെപോ-
 യ ശീമോൻ ദുരഭിമാനനായാണ് കവി ഇവിടെ സൂചിപ്പി-
 യ്ക്കുന്നത്.

ര. സവ്വസമ്പത്തും ജഗത്തിൽ വിശുദ്ധ്യം
 ദിവ്യമാം തൃക്കരം ചുവമ്പിപ്പാൻ,
 എഴുട്ടു കാശിന്റെയുമടത്തുള്ളിലേ,
 പാഴ്ന്നു തിൻതല താഴീല്ലെന്നോ!

൧. നൽപ്പനിനീരാൽ കഴുകിയു വേണ്ടുന്ന
 തൃപ്പടത്തിന്നു വെറുംതണ്ണീരും
 ലഭ്യമായില തൽഗേഹത്തില;-ല്ലെങ്കി-
 ലപ്പദാതാനൊരു പുണ്യതീർത്ഥം.

ര. ടഗത്തം = ലോകം. ഉന്മദം = അഹങ്കാരം. പാഴ്ന്നു = കഥയില്ലാത്ത. തൃക്കരമാരുടെ കൈ മുത്തുന്ന യഹൂദജാത്യം ചാരം അനുസരിച്ച് അതിമിയുടെ കൈ മുത്തുവാൻ ശീമോന്റെ അഹങ്കാരത്തുള്ളിൽ സമ്മതിച്ചില്ലെന്നു ഭാവാ. ഇവിടെ അതിമിയുടെ കൈ ഭൂലോകത്തെ സമ്പൽസമൃദ്ധമാക്കാൻ ശക്തിയുള്ളതാണ്; ശീമോന്റെ കഥയില്ലാത്ത അഹങ്കാരത്തുള്ളിലോ, എഴുട്ടുകാശിന്റെയുമടത്തം! (അതിമിയുടെ ശക്തി വിചാരിച്ചാൽ ശീമോന്റെ ധനശക്തി എത്രയോ നിസ്സാരം) ഈ വാസ്യവാ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന ശീമോന്റെ അഹങ്കാരത്തുള്ളിലിന്റെ തല താഴുകയില്ലെന്നോ എന്നു കവി അത്രയ്ക്കുപെട്ടന്നു. ശബ്ദഹിതമായ ധനസമ്പത്തിയുടെ നിസ്സാരത ഇവിടെ സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

൩. തണ്ണീർ = വെള്ളം. തൽഗേഹം = ശീമോന്റെ ഭവനം. പുണ്യതീർത്ഥം = പുണ്യലോകം. അതിമികളെ ഗുഹപുരത്തിൽവെച്ചു കാൽ കഴുകിച്ച് അകത്തേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുക എന്നതു യഹൂദന്മാരുടെ സാധാരണമാണ്. ഈ അതിമിയുടേതായെ ശീ

൬. തെയ്യം വേണമെന്നൊരു കതിയാൽ സ്വാഗതം ചെയ്യാനേ ശീമോൻ മുതിർന്നുള്ള!!

൭. ആ യഹൂദപ്രഭുതന്നാൽ നിമന്ത്രിതനായെഴുന്നള്ളിയ യേശുദേവൻ, പാപ്പാസ്സാം പല്ലവത്തൊത്തോടു വേർപെട്ടു പാടേ തെളിഞ്ഞ തൃക്കാൽപ്പൊൻപൂവാൽ മനം നടന്നു നൃപോചിതാഡംബരസുന്ദരമായ തളത്തിലെത്തി, ചിത്രവണ്ണോജ്ജ്വലപ്പട്ടുവിരിപ്പിൽത്തൻ-മിത്രങ്ങളൊത്തമീത്തിന്നിരുന്നാൻ: ചമ്പകകങ്കേളികന്ദാദിപ്പുഷ്പങ്ങളെമ്പാടും ചിന്നിയ വന്യഭൂമിയിൽ, അമ്പാടിതന്നിലെച്ചുങ്ങാതിമാരൊന്നിച്ചുൻപാളം ഗോവിന്ദനെനന്നപോലെ.

.....
ജോൻ വിസ്മയിച്ചെങ്കിലും, ആ അതിമിയുടെ കാലതന്നെ ഒരു ചുണ്ണുതീർത്ഥമാണെന്നു കവി സമാധാനിക്കുന്നു. ശുദ്ധിക്കാണല്ലോ കാൽ കഴുകിത്തന്നത്; ആ കാൽതന്നെ സർവ്വതുല്യമാകട്ടെ.

൬. ഉക്തി = മൊഴി. ജാത്യമാരും അനുസരിച്ചു യാതൊരു സ്വീകരണമുണ്ടാകാതെ പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ ഉറപ്പു തയ്യാറായെന്നു മാത്രം പറയാൻ മുതിർന്ന ശീമോന്റെ ദൗർഭാഗ്യത്തെ കവി ഇവിടെ സൂക്ഷ്മമായി വിശദീകരിക്കുന്നു.

൭. നിമന്ത്രിതൻ = ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവൻ. പാപ്പാസ്സാം... പൂവ് = ചെരിപ്പുകൊടുക്കുന്ന ഇളംതളിരകളിൽനിന്നു വേർപെ-

വ. കാൽകൾ പിടമ്പാട്ടമടക്കിത്തുറപ്പാൻമുമൽ
 താഴ്ന്നയിടംകൈ വിരിപ്പിലൂന്നി,
 തെല്ലിടത്തോട്ടു ചാഞ്ഞുൺമാനിരിപ്പായീ
 സല്ലീലനീശപരൻ നിത്യതൃപ്തൻ.

ട്ട(ചെരിപ്പിടാതെ)നിൽക്കുന്ന പൊൻനീറമുള്ള കാലകളാകുന്നവു
 കൾ. യഹൂദന്മാർ ഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാലുടൻ ചെരിപ്പുകൾ
 ഉഴി (വാതിൽക്കൽ സൂക്ഷിക്കുകയാണ് പതിവ്). നൂപോ.....
 നരം = ഭാര്യയോടുകൂടിയ അധ്വാനത്താൽ മനോഹരമായത്. ചി
 ത്ര.....പ്പിൽ = വിചിത്രവസ്തുക്കളാൽ പ്രകാശിക്കുന്ന അനേകമ
 ഉത്തിൽ. അമീത്ത് = ഭക്ഷണം. ചമ്പ.....വിൽ = ചമ്പകം, അ
 രോകം, മുല്ല മുതലായവയുടെ പുഷ്പങ്ങൾ എല്ലാവു ചിന്നി
 ക്കിടക്കുന്ന വൃന്ദാവനത്തിൽ. അമ്പാടി—കൃഷ്ണന്റെ ഖാലുവാ
 സസ്ഥലം. ഗോവിന്ദൻ, (ശ്രീകൃഷ്ണൻ) വൃന്ദാവനത്തിൽവെച്ചു
 ഗോപാലബാലന്മാരുമായി വനഭോജനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വ. തുറപ്പാൻ.....ഉന്നി = ഭോജ്യസാധനങ്ങൾക്ക് അ
 ഭിമുഖമായി വിരിപ്പിലോ പീഠത്തിലോ ഇരുന്നു കാലകൾവിൻ
 വശത്തെയ്ക്കു മടക്കി നീട്ടി വെച്ചാണു യഹൂദർ ഭക്ഷണം കഴി
 യ്ക്കുക. പാരസീകന്മാരിൽ നിന്നത്രേ യഹൂദന്മാർ ഈ ആചാര
 ണെ സ്വീകരിച്ചു. സല്ലീല.....തൃപ്തൻ = ലീലയോടുകൂടിയ
 വനം എല്ലാക്കാലത്തും തൃപ്തനായ ദൈവം. മനുഷ്യർക്കു അ
 നസരിച്ച് ഉൺമാനിരിപ്പായത് അവിടുത്തെ ഒരു ഭാവതാരലീല
 യാണെന്നും, സൃഷ്ടവസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ അവസ്യ
 മില്ലാത്തവണ്ണം അവിടുന്ന് നിത്യതൃപ്തനാണെന്നും സാരം.

൯. വീട്ടുമസ്ഥന്റെ നമ്പസമൃദ്ധിയെ-
 ക്കാട്ടം വിലപ്പെട്ട പാത്രങ്ങളിൽ
 സപാദകുലാകിയ ഭോജ്യങ്ങളോരോന്നായ് -
 സ്സാധുക്കൾ പാചകന്മാർ വിളമ്പി,
 പച്ചവെള്ളത്തിനെ മുന്തിരിച്ചാരാക്കി
 വെച്ചു ഭഗവാനു ഭക്ഷിച്ചാനായ്.

൧൦. യാതൊരു പവ്ത്രത്തിങ്കലോ, ഭക്ഷണം
 യാതൊന്നുമില്ലാതെ നാലതു നാൾ,
 ധ്യാനംകൊണ്ടൊന്നാവെയാത്മാവിൽക്കണ്ടു
 ഞാനന്ദലീനനായ് കന്യാപുത്രൻ (കൊ-
 വൻതപം ചെയ്തു: ഹിമാലയസാനവി-
 ലന്തകസുദനസപാമിപോലേ;

൯. ഭോജ്യങ്ങൾ = ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ. ഗലീലയിലെ
 കാനാ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽവെച്ചു ചിലരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം
 ക്രിസ്തു വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയത് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
 ന്ന: സർവ്വങ്ങളും അതിമനോഹരമായി സൃഷ്ടിപ്പാൻ ശക്ത
 നായ് ഭഗവാനുഭവേ ഭക്ഷണംകഴിപ്പിച്ചാൻ പാചകന്മാർ ബു
 ഡിമുട്ടുന്നതിൽ കവി അതുതപ്പെടുന്നു.

൧൦. അനന്ദലീനൻ = അനന്ദത്തിൽ ലയിച്ചവൻ. ക
 ന്യാപുത്രൻ = കന്യകയുടെ പുത്രൻ. (ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാ
 വതാരം പിതൃസംബന്ധം ഉദാതയാണെന്നു വേദഗ്രന്ഥം) ഹി
 മാല...നവിൽ = ഹിമാലയപർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിൽ. അന്ത
 കസുദനസപാമി = പരമശിവൻ. താമസമാല = റെയിൽപ്പാ
 ണത്തിനു വടക്കു കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള പർവ്വതമണി. തേൻ

അർത്താബോർമാമച, ശിഷ്യരോടൊത്തിര-
ന്നതാഴ്മുണ്ണുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ
തേൻകുളിർവല്ലീനികുണ്ണത്തിൽനിന്നോലും
പുഷയിൽക്കുകലാൽ വാഴ്ത്തിപ്പാടി.

൧൧. താളംപിടിച്ചു, തല കണക്കിക്കൊണ്ടു
താഴ് വര മൂഴം തടക്കളെല്ലാം,
ചിന്നം നിചാവിനാൽ വെള്ളിയചുക്കിട്ട
തെന്നലുലയ്ക്കുന്ന പത്രങ്ങളാൽ.

൧൨. പൂവണിച്ചെപ്പുകൾതോരുമേ വാസന്ത-
ദേവത സൂക്ഷിച്ച തുമരണം
താൻതാൻ കുളിർക്കത്തളിപ്പുമാരദൃശ്യമാം
താലവൃന്തത്തെക്കരത്തിലേറി,

...കണ്ടാ = പൂന്തേൻ ഇററിരവീണു തണുത്ത വഴുക്കുകിൽ. (യേശുക്രിസ്തു താബോർമലയിൽ പലപ്പോഴും ധ്യാനത്തിനായും പോയ്കൊണ്ടിരുന്നു.) യേശുക്രിസ്തുവിനെ വാഴ്ത്തുന്ന ഗീതങ്ങളാണോ എന്നു തോന്നുമാറു പ്രസ്തുതപവനത്തിൽനിന്നു കഴിയില്ലാതെ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

൧൧. താഴ് വര,.....ക്കൾ = താഴ് വരയെ പുറനിന്നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ. തെന്നൽ = ഇളംകാറ്റ്. പത്രങ്ങൾ (ഇലകൾ) ഇളകുന്നതു കണ്ടാൽ കഴിഞ്ഞപ്പാട്ടിനോളമു താളംപിടിയ്ക്കുകയാണെന്നു തോന്നാം.

൧൨. പൂവണിച്ചെപ്പുകൾ = പൂവിടുകയാണെന്നു ചെപ്പുകൾ. വാസന്തദേവത = വസന്തകാലമാണെന്നു ദേവത. തുമരണം = പൂന്തേൻ. താൻതാൻ = താൻതന്നെ. താലവൃന്തം = വിഹാരി. പ്രാശാന്ത

യേശു മഹേഷനെ പ്രാശനവേളയിൽ
വീശിനാൻ മാന്തരൻ മന്ദമന്ദം.

മ. തത്രവോൻറെ തഴിച്ചു കാർകൂന്തലും
വകത്രപ്പൊയ്ക്കാടിലെ വണ്ടിൻചാത്തും
തെല്ലൊന്നുലഭയതു വിളങ്ങി: കാളിന്ദിയിൽ
മെല്ലെത്തുളുമ്പുന്നൊരോളം പോലെ.

വേള=കേടന്നാശയം. പത്തു മുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെയുള്ള പ
ല്ലങ്ങൾകൊണ്ടു കേടന്നവേളയിൽ പ്രകൃതികൂടി ക്രിസ്തുവിനെ
ശ്രദ്ധശ്രീച്ചായാധിപ്തതായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

മ. തത്രവോൻ=യേശുക്രിസ്തു. കാർകൂന്തൽ=തലമുടി
(ക്രിസ്തു നസ്രായവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതിനാൽ ശരീരത്തിൽ
കുടലാഭംതെടി സ്പർശ്ചാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല) വകത്ര.....ചാ
ത്തും=മുഖമാകുന്ന താമരപ്പൂവിൽ മേന്മ വരിവണ്ടകൾ. മീശ
എന്നു സാരം. കാളിന്ദി=കാളിന്ദിനദി=ഇതിന്റെ നീരാ കര
പ്പാൻ.

II

മർ. താഴെത്തെയ്യെന്തിത്ര സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു
താരകളേ, നിങ്ങൾ നിശ്ചലമായ്!
നിങ്ങൾതൻ കൂട്ടത്തിൽനിന്നിപ്പൊഴീരാറും
ഭംഗമന്ദ്രഴിയിൽ വീണുപോയോ?

മരി. ഉച്ചി, ഞാ, നക്ഷത്രംതന്നെയും രൂപമാ-
നാപിയിലിപ്പുരവീഥിയ്ക്കൽ!
അല്ലെങ്കിൽ, മറ്റൊരു കൊച്ചുനിലാവിതാ,
മുല്ലപ്പൂവോലുള്ള തൂണിലാവിൽ!!

മന്ന. ആരോ മനോഹര സർപ്പംഗിയാമിവ-,
ഭാരോമലാർക്കിത്ര വെമ്പലെന്നോ?
നീളെയ്തുതംഗമാം മാർത്താണ്ഡയന്നു
നോളണിത്തുവെള്ളപ്പേഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ.

മർ. താരകം=നക്ഷത്രങ്ങൾ. നിശ്ചലം=ഇടക്കില്ലാ
മരി. ഭംഗമാണ്=സ്ഥാനം തെറ്റി.

മരി. ഉച്ചി = ഇതാ=ഉച്ചിതാ=ശരി. ഉവി=ഭൂമി. വീഥി=
തെരുവ്. ശരിതന്നെ; നക്ഷത്രമുല്യമായ ഒരു മനോഹരരൂപം
ഇതാ ഈ പുരവീഥിയിൽ! അല്ലെങ്കിൽ.....ലാവിൽ—ആ
രൂപം നക്ഷത്രംപോലെയാണു നിലാവുപോലെയാണു ശോഭിയ്ക്കു
ന്നു എന്നു സാരം.

മന്ന. മനോഹരസർപ്പംഗിയാമി=പൂല്ലാ അംഗങ്ങളും മ
നോഹരമായിട്ടുള്ളവർ. ആരോലാർ=സുന്ദരി. വെമ്പൽ=തി
ക്കും. ഉത്തരം=ഉയർന്നത്.

1൧൭. കെട്ടഴിഞ്ഞൊമനപ്പുഷ്പഭാഗത്തെയും
 പുഷ്പനിതംബപ്പരപ്പിനേയും
 മൂടിക്കിടക്കുന്നു മശലമാം കാർകഴൽ
 നീടുറ നീലത്തഴിയു തുല്യം;
 ഇക്കൂരിരുൾച്ചുരുൾ തൊട്ടഴിയുന്നിരോ
 തൃക്കരംകൊണ്ടിരുൾപോക്കും ചന്ദ്രൻ!

1൧൮. ഭവ്യപരിമളമൊന്നിതാ, പൂത്തൊരു
 ദിവ്യലതയിൽനിന്നെന്നപോലേ
 സുന്ദരിതങ്കൽനിന്നേററീടമേരുണ
 ചന്ദനശീതള ചന്ദ്രികയിൽ.

1൧൯. സ്ഫാടികപാത്രമൊന്നുണ്ടു വിജ്ഞാന
 പാകലമായ തൽപാണിയിങ്കൽ:

൧൭. പുഷ്പഭാഗം=പുറം. നിതംബം=പിൻഭാഗം. രാ
 തക്കെട്ടിന്റെ കീഴ്ഭാഗം. മശലം=മനോഹരം. കാർകഴൽ=തല
 മൂടി. ഇക്കൂരിരുൾ—ഈ തലമുടിച്ചുരുൾ. ഉഴിയുക=തന്മാടുക. തൃ
 കരം (ശ്രീമത്തായ രശ്മി, തൃക്കിയ്യ) തലമുടി ചന്ദ്രശ്മി തട്ടി
 മിന്നുന്നു എന്നു സാരം.

൧൮. ഭവ്യപരിമളം=നല്ല വാസന. ദിവ്യലത=സ്വർഗ്ഗ
 ത്തിലെ വള്ളി. ചന്ദന.....യിൽ=ചന്ദനത്തെപ്പോലെ ത
 ണുപ്പുള്ള നിലാവ്. നായികയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു പ്രവഹി
 ക്കുന്ന സുഗന്ധം, ചന്ദനത്തിന്റെ തണുപ്പുമാത്രമുള്ള ചന്ദ്രിക
 യെ സൗര്യപ്രകാശമുളളിപ്പിച്ചു.

൧൯. സ്ഫാടികപാത്രം=കണ്ണാടിപ്പാത്രം. പാടലം=ചുക്ക

എറിയ ഭംഗ്യാ വിരിഞ്ഞ ചെന്താമര. .
ത്താരിലൊരോമന്മരാളംപോലെ.

൨൦. എകയാണേണാക്ഷി കാമുകസന്നിധി
പൂകുവാൻ പോവുകയായിരിക്കാം;
തൻപള്ളിവാളേന്തി പ്രച്ഛന്നമുത്തിയായ്
മുമ്പിൽ നടക്കുന്നുമുണ്ടാം പ്രേമം!
ഉല്ലസിത്തുട്ടേ യഥേഷ്ടമായ് മന്മഥൻ!
അല്ല,ഭിസാരികയല്ലിത്തനപി:
ശങ്കയോ ഭീതിയോ തീണ്ടിയിട്ടില്ലല്ലോ,
തങ്കപ്പുപോലുള്ള തന്മുഖത്തെ.
അല്ലായ്കിലീയഭിസാരികയ്ക്കുവാക
വല്ലായ്കുകൾക്കില്ല ബന്ധമാനന്ദം:
എവരമാരെയഭിസരിയ്ക്കേണ,മാ-
ദ്ദേവനെനേ പെടിയ്ക്കമിപ്പോളിവർ.

൩. തൻപാണി=അവളുടെ കൈ. ചെന്താമരത്താൻ=ചെന്താമര
പ്പൂവ്. ഭാമന്മരാളം=മന്മോഹരമായ അരയന്നം.

൨. എണാക്ഷി=സുന്ദരി. കാമുകസന്നിധി=കാമുകന്റെ
സമീപം. പള്ളിവാൾ. —അധികാരശക്തിയെന്നുപ്രകൃതാർത്ഥം.
പ്രച്ഛന്നമുത്തി=അഭ്യൂതമുത്തി. മന്മഥൻ=കാമദേവൻ. അഭിസാരി
ക=കാമുകന്റെ അരികത്തേയ്ക്കു പോകുന്നവൻ. തനപി=യുവതി.

രാത്രിയിൽ എകാകിനിയായ നായികയുടെ യാത്ര ക
ണ്ടാൽ അവർ ജാരനെ അന്വേഷിച്ചു പോകുന്ന ഒരുവളാ
ണെന്നു തോന്നാം. വഴിയിൽ സാമായുത്തിന് അഭ്യൂതമു

൨൧ കാമനീമൗലി, സമാശ്വസിച്ഛാലം നീ,
 കാമിതമെ തിന്നിക്കൈവരേണ്ടൂ?
 മിന്നി വിടൻ നിൻമീനൊളിക്കണ്ണിനു
 മൂന്നിലായ് പൂണ്യമാം സങ്കേതം തേ!

൨൨. ശീമോന്റെ വീട്ടിൽ തുറന്നുകിടക്കുന്ന
 പൂമുഖവാതിലാപ്പാഷ്ടകരാക്ഷി
 ആകെ രോമാഞ്ചിതഗാത്രിയായ് ദൂർശിച്ചാൾ,
 നാകത്തിൻ ഭാസുരദപാരം പോലെ.

ത്തിയായ പ്രേമാ, അതിന്റെ അധികാരമാകുന്ന പള്ളിവാളോ
 ട്ടുകി അവളുടെ മുഖിൻ അകമ്പടി! സേവിയുന്നമുണ്ടാവാം.
 അങ്ങിനെയെങ്കിൽ, കാമദേവൻ സന്തോഷിക്കട്ടെ—എന്നു
 കവി വിജയാരോസ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, പരമാർത്ഥ
 ത്തിൽ, തന്റെ അതുലജീവിതത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിയു
 ന്നതിനുള്ള സ്വന്തം അന്തഃകരണത്തിന്റെ പ്രാണയെ അ
 മന്തിക്കളയുന്ന സർവ്വവിധപ്രലോഭനശക്തികളേയും ഒന്നാ
 കെ കീഴ്പ്പെടുത്താത്ത അധികാരവീര്യത്തോടുകൂടി പരിശു
 ഭമായ പ്രേമാ, അവളെ ജഗദീശ്വരന്റെ ദിവ്യസന്നി
 ധിയിലെഴുതുന്നതിനാൽ, അവർ ഇപ്പോൾ കരവെറും
 അഭിസാഹികയല്ല; സർവ്വമനുഷ്യരും ഒന്നുപോലെ ചെന്നു
 ണയേണ്ടവനായ ജഗൽസ്രഷ്ടാവിനെ പ്രാപിപ്പാനായി
 അത്യൽക്കണ്ഠയോടെ ഹോവുന്നവളാണിവൾ. അതുകൊണ്ട്
 ഇവർക്കാരെയും ശക്തിയുടേയും ഭയപ്പെടുതലും വേണ്ട.

൨൧. കാമനീമൗലി = സുന്ദരിമാരിൽ മികച്ചവൾ. കാമീ
 തം=അഗ്രന്ഥം. സങ്കേതം=താവളം(ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യസന്നിധി
 കേ=നിനക്ക്. മീനൊളിക്കണ്ണു മണ്ഡ്യംപോലെ നീണ്ട കണ്ണു.

൨൨. പഷ്ടകരാക്ഷി = സുന്ദരി രോമാഞ്ചിതഗാത്രീ=
 കോർമയൻമാർക്കിടയിൽ ശരീരത്തോടുകൂടിയവൾ. നാക.....
 ദപാരം=സർവ്വത്തിന്റെ പ്രകാശമായ വാതിൽ.

൨൩. ചേരം മുദ്രകീ ഗതിയ്ക്കു വർക്കു സന്ന-
 സാഗരയാം നദിയ്ക്കു നമ്പോലെ;
 ആ കൃഷ്ണായീതോ കാണാവതല്ലാഞ്ഞാ-
 രാകരൂപാശത്താൽ മുന്പോട്ടുവർ!

൨൪. ഏറെനാൾ വേർപെട്ടിരുന്നിട്ടു കട്ടിതൻ
 ചാരത്തെക്കൊണ്ടു നന്നാമമപോലെ
 പേർത്തു മുൽകണ്ഠിതയായ് ചുമഞ്ഞോരോരോ
 കാൽത്തളിർ ചെപ്പിനാലഞ്ചുമാറും
 വെളർകല്പകൾ പിന്നിട്ടുകൊണ്ടാഗ് ഗൃഹ-
 ത്തിങ്കലേയ്ക്കേറിനാൾ തിങ്കൾമുഖി.

൨൫. പിന്നിലേയ്ക്കു നീയോ സിന്ധുവിൻ കല്ലോലം
 തന്നിലണയ്ക്കുന്നി മ്ലഗയെ!
 വാതിയ്ക്കു ത്തൃക്കിച്ചുനില്ക്കുണ്ടോ മുശ്ശേ, നീ;
 ന പാതത്ര്യമാടകത്തെക്കു ചെല്ലാം.

൨൩. ഗതി=നടത്തം. അസന്നസാഗരം = കടലിനോടു സമീപിച്ചത്. കടലിനോടുത്താൽ, നദിയുടെ ഒഴുകുന്ന വേഗം മുദ്രകീച്ചുചെയ്യുന്നു. ആ കൃഷ്ണം = ആകർഷിയ്ക്കുക (കെട്ടിവലിയ്ക്കുക) ചെയ്തവർ. അകരൂപം = മനോഹരമായ കയർ.

൨൪. ഉൾക്കണ്ഠം = അത്യന്തം അഗ്രഹമുള്ളവർ. തിങ്കൾ മുഖി = സുന്ദരി. നായകന്റെ ക്രിസ്തുവിനെ കാണുമാനുള്ള അത്യാസക്തി ധ്വനിയ്ക്കുന്നു.

൨൫. സിന്ധു = സമുദ്രം. കല്ലോലം = തിരമാല. നിമ്ലഗം = നദി. മുശ്ശേ = മുഴുകിത്തുടയ്ക്കപ്പെട്ടത്. നായിക, ഗൃഹപോരത്തിൽ ചെട്ടെന്നു നിന്നത്, അത്രപാപിനിയായ തന്റെ

കെട്ട മാർത്തിൽ നടന്ന നിൻ കാൽച്ചുളി
 മൃഷ്ടമായല്ലോ നിൻ കണ്ണീരാൽത്താൻ!

ദൈവപുത്രൻ സന്നിധിയിൽ ചെല്ലാൻ പാടുണ്ടോ എന്നു
 തോന്നുകയാലാണ്. ക്രിസ്തുവിൻ അരാജവാദിയെ അവളെ
 പുറംകോട്ടു തള്ളിയോ?

൨൬. ദാരിദ്ര്യശൂന്യമാം പാഴ് കടിയെടുത്തു
 ണീ രൂപിരാഗി ജനിച്ചതതേ:
 പാറപ്പാറത്തൊരു ചന്തമേറ്റം പനി-
 നിരലതണ്ടായിതെങ്ങിനെയോ!

൨൭. വാടറ തുടണം വ്യാപിജ്ഞമാതൃ
 താതണ്യലക്ഷ്മി ചേന്നല്ലസിയ്ക്കേ,
 ആരം തിരിഞ്ഞുനോക്കാതിരുന്നാക്കടിൽ
 പൂരജന്മാക്കൊക്കെപ്പൂ മേടയായ്!

൨൮. സ്വാതന്ത്ര്യമകൽപരന്മാരുവർ കാമത്തിൻ
 പൂർത്തിയാപ്പുണ്ണത്തൊഴുറ്റിൽ വീഴ്ത്തി—
 തേവ്കിടപ്പുണ്ണാക്കിത്തീർത്തൊരാൾ
 പാവമാം കൊച്ചുസുഹൃദാദരിയെ!

൨൬. ദാരിദ്ര്യ.....കടിയെടുത്താൽ വരണ്ട ചെ
 റക്കടിയെ. രൂപിരാഗി=സുരഭി. പനിനിരലർ=പനിനിർപ്പ
 വ്. പാറപ്പാറത്ത് ഒരു പനിനിർപ്പവ് ഉണ്ടായതുപോലെ, ദാ
 രിദ്ര്യം പിടിച്ച ഒരു ചെറുകടിയെൽ ഈ സുരഭി ജനിച്ചല്ലോ
 എന്നു കവി അർത്ഥപ്പെടുത്തുന്നു.

൨൭. വാടറ.....ണക=മഹത്തായ സുഗന്ധം. താതണ്യ
 ലക്ഷ്മി=യൌവനം. നായിക യൌവനാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ച
 തോടുകൂടി ആ ചെറുകടിയെൽ ഉണ്ടായ മണിമാളികയിലെക്കു
 ണപോലെ, കാമകന്മാർ കയറിപ്പോകുന്നതുടങ്ങി.

൨൮. സ്വാതന്ത്ര്യമകൽപരന്മാർ=തൻകായ്യാമാത്രം നോ
 കുന്നവർ. സ്വാതന്ത്ര്യം=നിർമ്മലം. ലോകനരസ്സ്=ലോകമാകുന്ന
 പൊണ്ണ. കാമകന്മാർ തൻകായ്യാതിന്നുവേണ്ടി, ആ യുവതി

സ്വപ്നമാം ലോകസരസ്സിന്നടിത്തട്ടി-
ലിച്ചേർ നിറപ്പതു മാനുഷൻതാൻ!!

൨൯. സ്വപ്നകർത്താവിവർക്കായോളമേകിനാൻ
സ്വപ്നലോകത്തിലലംസ്സാന്നയ്ക്കുതെ;
എന്നാലാസ്സൽഗുണംതന്നെയിത്തനപിയെ-
ദുർന്നരകാന്തത്തിൽത്തള്ളിവിട്ടു!

൩൦. അഭിമുഖങ്ങളിലി വിടാരാധനം
നീതിയല്ലെന്ന നിഷേധശബ്ദം
ദേവതസ്സിൽനിന്നുഭിച്ഛേശിയിതന്നു പൊൻ
കൈതപ്പൂമെയ്യാർതൻ കണ്ണത്തിങ്കൽ;
കാലക്രമാലതു കാമുകസ്സോദ്രോക്തി-
ജാലനിശ്ശേഷത്തിലാണ്ടുപോയ്ക്കാവ്!

തങ്ങളുടെ ഒരു കൊച്ചുസഹോദരിയാണെന്നുള്ള വാസുവ
ത്തെ നിശ്ശേഷം വിസ്മയിച്ച്, അ പരിശുദ്ധപുണ്യത്തെ ചോരിൽ
വീഴ്ത്തി (സാധുവായ നായികയെ മാലിന്യപ്പെടുത്തി) എന്നു
സാരം. ഈ പരിശുദ്ധലോകത്തെ അതു ലകൃത്യങ്ങളാൽ ദുഷി
പ്പിക്കുന്നതു പുരുഷന്മാർതന്നെയാണ് എന്നു കവി ദുഃഖിയ്ക്കുന്നു.

൨൯. സ്വപ്നകർത്താവ് = സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്നവൻ. ദുർന്നരകാന്തം = കെ
ട്ടു നരകലഗ്നം.

൩൦. വിടാരാധനം = വിടവേവ. ചേതസ്സ് = ഹൃദയം. കൈ
തപ്പൂമെയ്യാർ = സുന്ദരി. കാമു.....ഷാ = കാമുകന്മാരുടെ സ്തുതിവാ
ക്യത്തിന്റെ ശേഷം. അണ്ടു = താണു. വിടവാരമാ കൃഷ്ണമുട്ടു
കെട്ടു പാവകമോണെന്ന് അദ്വയാലത്ത് അവരുടെ അന്തഃകരണം
അവളോടുചേർന്നിട്ടുവെങ്കിലും, ഒടുവിൽ കാമുകന്മാരുടെ സ്തുതി
വാക്യങ്ങൾ അതിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞുവെന്നു ഭാവാ.

൩൧. ദാരിദ്ര്യപീഡയാൽ വാടുമൊരുത്തിതൻ
 ചാരിത്രഭൂഷണയാണെന്നത്ര ചേഗം
 വില്ലപ്പെടുകയില്ലാവശ്യക്കാരുടെ
 വില്ലാശ്രമേൽക്കുമേൽ വന്നു വീഴ്കെ!

൩൨. കാർമുകിൽവേണിതൻ ചുറ്റുമേ കാണായി
 കരുതുന്നില്ലാത്തമാടകൾ:
 തന്നെയും കാഞ്ചനവല്ലരിമേൽനിന്നു
 ചെമ്മേ പൊഴിയുന്ന പൂക്കൾപോലെ-

൩൩. മനമശിപ്പതാൽ ദീപ്തമിവളുടെ
 മണ്ണുണർന്നയാചുളളാരോ നോട്ടം,
 നൂറു നൂറിനീലാഖ്യരണത്തിലു-
 മേറെ വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു!

൩൧. ദാരിദ്ര്യപീഡ=ദാരിദ്ര്യദുഃഖം. ചാരിത്രഭൂഷ=സദൃശ്യത്തി-
 യാകുന്ന അരോണം. വില്ലാശ്ര=മരവക സ്വപ്നനാണയാ-
 ദാരിദ്ര്യംമൂലം പൊറുതിയ്ക്കു വകയില്ലായ്മയാൽ അവർ വേഗ്യാവൃ-
 ത്തി സപീകരിച്ചുകഴങ്ങു.

൩൨. കാർമുകിൽവേണി=സുന്ദരി. കരു..... കൾ=
 കരുതാൻ നൽകുന്ന ഒരുതരം പൊൻനാണുങ്ങൾ. കാഞ്ചനവ-
 ല്ലരി=സ്വപ്നലത.

൩൩. മനമശിപ്പം=കാമദേവന്റെ കടച്ചിൽപ്പണി. ദീ-
 പ്തം=പ്രകാശമാനമായത്. ഇന്ദ്രനീലാഖ്യരണം=ഇന്ദ്രനീലക്ക-
 ങ്ക്. അനവധി രത്നങ്ങൾ കൊടുത്തു അവളുടെ ഒരു കടാക്ഷം ല-
 ഭിക്കുന്നതു ലാഭമായിട്ടാണ് കരുതാൻ കരുതിയിരുന്നത്.

൩൪. ലോകത്തിനൊക്കെയും പാപങ്ങളുന്പോഴേക്കുതോ-
 മേകമാം പുഞ്ചിരിത്തെല്ലിനാൽത്താൻ (ന-
 ലോലായതാക്ഷിതൻ പുൽമാടം വെട്ടെന്ത
 കൈലാസംപോലുള്ള മാളികയായ്!

൩൫. ഒന്നല്ല പത്തല്ല ചിട്ടീലതാഞ്ചല-
 മൊ. നന്നങ്ങനതും കാത്തുനില്പോർ;
 കുണ്ടിസഞ്ചാരിണിയെന്തിതിലപ്പാറം
 കുണ്ടിനീനാഥരും കുണ്ടോസർ!

൩൬. കൊററിനൊഴുകരി കാണാതിരുന്നവർ
 കൊററക്കട ചൂടും വാണിയായി.
 ഹന്ത, സെന്ദയ്യമേ, നാരിതൻമെയ് ചേന്നാ-
 ലെന്തെതു സെന്ദോഗ്യം സാധിയ്ക്കാ നീ?

൩൪. ലോലായതാക്ഷി = സുന്ദരി. കൈലാസം = വെള്ളി
 ക്ഷണം. നിഷ്പ്രയാസമായ്യാ എടുപ്പത്തിലും അവർ ആ സ
 വന്നയായിത്തീർന്നു എന്നു താൽപര്യം.

൩൫. ചിട്ടീലതാഞ്ചലം = പുരികക്കൊട്ടികളുടെ അറ്റം.
 കുണ്ടിസഞ്ചാരിണി = ആനയെപ്പോലെ നടക്കുന്നവർ (സുന്ദരി).
 കുണ്ടിനീനാഥൻ = രാജാക്കന്മാർ. കുണ്ടോസർ = വിടുവേലക്കാർ.

൩൬. കൊററ = കേട്യണം. കൊററക്കട = രാജചിഹ്നമായ
 നീണ്ട കാലുള്ള വെൺകൊററക്കട. ദരിദ്രനായ നായിക അവളു
 ടെ സൌന്ദര്യം ഒന്നൊന്നുമാത്രം ഒരു മഹാധനികയായിത്തീർന്നു!

IV

ന. ൭. ഏവമസ്സവത്തിൽ സപ്പോപധാനത്തിൽ-
 കാൽ വെച്ചുറങ്ങുമിക്കാമിനിയെ
 മെല്ലവേ മെയ് തൊട്ടണത്തി യദൃച്ഛയാ
 നല്ല കാലത്തിന്റെ നിശ്ചാസങ്ങൾ.

ന. ൮. പൂന്തേനിൽ തുള്ളിപ്പോലെ, ഞ്ഞിന്നോ കളിർ
 പൊന്തെന്നലെത്തിച്ചൊരാളുസുകരം
 കണ്ണ മിഴിപ്പിച്ചു ചുറ്റുമേ നോക്കിച്ചു
 കണ്ണാന്തവിശ്രാന്തലോചനയെ.

ന. ൯. കൃസ്തുവാം കൃഷ്ണന്റെ ധമ്മോപദേശമാം
 നിസ്തുലകോമളവീണാഗാനം
 ഏതോ സ്വനഗ്രാഹിയന്ത്രത്തിൽനിന്നാവിർ-
 ഭൂതമായ് അൻചെവി പുകിയാറേ

ന. ൭. ഏവം=ഇപ്രകാരം. സപ്പോപധാനം=വാന്മാകുന്ന
 തലയണ. അവളുടെ സമ്പത്തു ഭർത്താപാരംകൊണ്ടുണ്ടായതുക
 യാൽ, ആ തലയണയെ സപ്പാ (ചെകുത്താൻ) ആക്കി കല്ലിച്ചി
 രിയ്ക്കുന്നു. നല്ല കാലം (സൽപ്രേരണ) അവളെ ചൊന്നനിദ്ര
 യിൽനിന്നു തട്ടിയുണർത്തി ജീവിതാവസ്ഥയുടെ അവതകരതപ
 ണ്ണെ അവൾക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ന. ൮. കളിർപ്പെന്തെന്നൽ=ഇളംകളിർക്കാറാ. ആയ്
 സുകരം=യേതുക്രിസ്തുവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠോപദേശം. കണ്ണാന്ത.....
 ന=സുന്ദരി. തന്റെ കണ്ണത്തിൽ പതിച്ച ദിവ്യോപദേശം നാ
 യികയെ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചുവെന്നു താൽപ്പര്യം.

ന. ൯. നിസ്തുലം=ഇല്ലാത്തത്. കോമളം.....നാം=മ
 നോഹരായ ഓടക്കുഴൽനാദം. അവിഭൂതമായ്=ഉണ്ടായി. നീ

വൃന്ദാവനത്തിലെ മാൻപേടപോലെ നി-
ഷ്ഠനായ് നിന്നു മുഹൂർത്തമിവർ;

രം. രക്ഷിക്ക ചാരിത്രമെന്നൊരാറക്ഷരം
നക്ഷത്രം പോലതാ ര.ത്ര മിന്നി!
സാരം ഗ്രഹിച്ചിവർ തൻജീവിതായ്യാ-
മോരോന്നും വായിച്ചുനോക്കുകയായ്.
ചാരിത്രമെന്നൊരു വാക്കതിൽക്കണ്ടീചാ;
നാരിപ്പുണ്ഡര്യോ, നടുങ്ങിപ്പോയി!

ഷ്ഠന=അനക്കമില്ലാത്തവർ. ഇവിടെ കവി യേശുക്രിസ്തുവി-
നെ ധർമ്മപദേശവിഷയത്തിൽ കൃഷ്ണനാണെന്നു സങ്കല്പിക്കു-
ന്നു. ഒരേ ധർമ്മതത്വങ്ങളെത്തന്നെ രണ്ടു മതങ്ങളിലും ഒന്നുപോ-
ലെ ദർശിക്കുന്ന ഒരു കവിക്കു രണ്ടുവതാരപുരുഷന്മാർക്കു വെട്ടി
കൃത്യമുണ്ടായാകട്ടെ മാത്രമേ ഗണിപ്പാൻ സാധിക്കൂ. ശ്രീകൃഷ്ണ-
ന്റെ ഓടക്കഴൽനാദം കേട്ടു വൃന്ദാവനത്തിലെ മാൻപേടകൾ ആ-
നന്ദമൊന്നും പുണ്ടതുപോലെ, ശ്രീയേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യോ-
പദേശം ആരോ പറഞ്ഞുകേട്ടതോടുകൂടി നായിക കറെ നേര-
ത്തക്കു നിശ്ചലയായി നിന്നുപോയി!

രം. ചാരിത്രം=പാതിവ്രത്യം. തൻജീവിതം.....കയാ-
ൽ=തന്റെ ജീവിതമാകുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ കാരോ അധ്യായങ്ങ-
ളെ(ഘട്ടങ്ങളെയും വായിച്ചുനോക്കിയതിൽ താൻ ഒരു വലിയ
വ്യഭിചാരീണിയാണെന്നു കണ്ടു നാരിപ്പുണ്ഡര്യം (=സ്രീശ്രീ
ദേവമണിയായ നായിക) യെപ്പെട്ടു. വ്യഭിചാരാ കേവലം പ്ര-
വൃത്തിയിൽ ഇത്രമല്ല, വ്യഭിചരിക്കുന്നമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോ-
ടെ നോക്കുന്നതുതന്നെയും വ്യഭിചാരമാണെന്നു ക്രിസ്തു പ്ര-
സംഗിച്ചതു കേട്ടപ്പോൾ ചാരിത്രത്തെ അതിന്റെ പരമോൽകൃ-
ഷ്ടമായ അർത്ഥത്തിൽ ക്ഷയിക്കേണ്ടതിന്റെ അവശ്യകത അവൾ
ക്കു തികച്ചും മോശപ്പെട്ടുവെന്നു മാത്രമല്ല, തന്റെ ദ്വേഷപു-

ഭമ. പാതാളക്കണ്ടിൽനിന്നമ്മണിപ്രാസാദ-
 മേതൊന്നിലൂടെയാരൂഡായായ് താൻ;
 അക്കോണി മാഹേന്ദ്രനീലനിബലമ-
 ല്ലൊ, കൈക്കരിംചളിക്കട്ടകളാൽ
 കെട്ടിപ്പടുത്തതാണെന്നുള്ള വാസ്തുപാ-
 ക്കുട്ടിനീമെഴുലിയ്ക്കു ബോധപ്പെട്ടു.

ഭവ. ശാരദാപൗണ്ണമീചന്ദ്രബിംബത്തൊടു
 കേറിക്കയർത്ത തൻകെളിസൗധം
 ബന്ധുരഗാത്രിയ്ക്കു ഭീഷണമായ് തീർന്നി-
 തസതാമിസ്ര പുദേശം പോലേ.

പങ്ങളെ മാഞ്ഞു നായിക നടുങ്ങിപ്പോകകൂടിച്ചെയ്യുവെന്നു സാരം.

ഭമ. മണിപ്രാസാദം=മണിമേട്ട. അരൂഡായായ്=കയറി-
 മാഹേന്ദ്രനീലനിബലം=ഇന്ദ്രനീലക്കല്ലാൽ കെട്ടപ്പെട്ടായ്. കുട്ടി
 ന്നമെഴുലി=വേശ്യാശിരോമണി. താഴ്ന്ന ജീവിതത്തിൽനിന്നു ഉന്ന
 തപദവിയിലെത്താൻ തന്നെ സഹായിച്ച വ്യാപാരം പരിശുദ്ധ
 ലായിട്ടുള്ളതല്ല; നേരമെറിച്ചു കരിഞ്ചളിക്കട്ടകളെല്ലാം അറയ്ക്കത്ത
 ക്കതാണെന്നു നായികയ്ക്കു ബോധപ്പെട്ടു.

ഭവ. ശാബിംബം=ശരൽക്കാലത്തെ പൂണ്ണചന്ദ്ര-
 ബിംബം. കേളിസൗധം=വൃഭിചാരകൃത്യത്തിന് ഉപകരിച്ചിരുന്ന
 സ്വന്തം മണിമാളിക. ബന്ധുരഗാത്രി=സുന്ദരി. ഭീഷണം
 =ഭയങ്കരം. അസ്രം.....ദേശം=ദൂര ദേശാന്തരം.
 ഇവിടാമുതൽ ൭൭-വരെയുള്ള പദ്യങ്ങളിൽ, സുഖാനുഭവങ്ങൾ
 ക്കു് അസ്സദമെന്നു നായിക ശ്രീച്ചിരുന്ന ഓരോ വസ്തുവി-
 ലും അവർക്കുണ്ടായ കഠിനമായ വൈരാഗ്യത്തെ പ്രകാശിപ്പി-
 ച്ചിരിക്കുന്നു.

രന്ദ. തത്ര പലേടം തുറന്നു കിടക്കുന്ന
 ചിത്രശില്പങ്ങളാം വാതിലുകൾ
 തനപിതൻ കണ്ണിനു, തിന്നാം നരകങ്ങൾ
 മുന്നിൽപ്പിച്ചുതീയ വായ് കളായി!

രശ. അന്നത്തിൽ തുവൽ നിറച്ചുണിക്കട്ടിലിൽ
 മിന്നുന്ന പടുകിടയ്ക്കയെല്ലാം
 കൂത്തു മുതീടുന്ന കാരിരുമ്പാണികൾ
 തൂത്തു തറച്ചുളളാനായിത്തോന്നീ.

രമ. മെച്ചമിയുന്ന പൊൻപഞ്ജരാതന്നിലെ-
 പ്പച്ച മണിക്കിളിപ്പെൺകൊട യാർ
 'കൊച്ചമ്മേ, കൊച്ചമ്മേ, നൂറു വരാഹ'നെ-
 ന്നച്ചരിയ്ക്കുന്ന കളാലാപമാ,
 ദുഷ്കൃതരക്ഷസ്സിൻ തീക്ഷ്ണോട്ടഹാസത്തെ-
 യിക്കണ്ണുതീക്കലടിച്ചുകേറീ!

രന്ദ. തത്ര=അവിടെ. ചിത്രശില്പങ്ങൾ=പവിത്രമാ കെട്ടു
 തുവണിയോടുകൂടിയവ.

രശ. അന്നം=അരയണപ്പക്ഷി.

രമ. പൊൻപഞ്ജരം=പൊൻകൂട്. പച്ച.....ടിയാൾ=
 പെൺതത്ത. കളാലാപം=അവ്യക്തമായ മായ വാക്കു്. ദുഷ്കൃ
 ത.....ഹാസം=ദുഷ്കർമ്മപ്പിശാചിന്റെ ഭയങ്കരമായ അട്ടഹാസം.
 വേമ്പുയുടെ ഗ്രഹത്തിൽ വളർന്നു താൻ മുതലായ പക്ഷികൾ,
 അവിടെ കാമുകന്മാർ അടയ്ക്കേണ്ട തുകയെപ്പറ്റി നടത്തുന്ന വേ
 ച്ചുകൾ ഉരവിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കുമെന്നു കവി സങ്കല്പിക്കുന്നു.

൪൬. സ്ഫാടികവിസ്തുതവതായനങ്ങളിൽ
 മോടിയു തൂക്കിയ നീരാളങ്ങൾ,
 ഭ്രാന്തമിളിന്ദമാം പ്രാന്തമലർത്തോപ്പിൽ
 ത്തേൻതുളളി ചിന്നിച്ച തെന്നലേലേക്കു
 നേക്കിളകീടിന ദീഗ്ഖണ്ഡരികളാൽ
 'നോക്കിക്കോ!' എന്നിവളോടു ചൊല്ലീ.

൪൭. പൊൻപിടിത്താചവൃന്തങ്ങളാൽ വീശാനോ
 ചെമ്പദത്തങ്ങൾ കലോടുവാനോ
 മറു ശുശ്രൂഷകളാദരാൽ ചെയ്യാനോ
 ചുറ്റും തൻവേലക്കാർ വന്നുനിലേക്കു,
 ചൂടു പരത്തുന്ന ചെന്തീപ്പിശാചുക്കർ
 ചൂഴ്ന്ന പോലിവർ ചൂട്ടുകയായ്

൪൬. സ്ഫാടികവിസ്തുതയിൽ = കണ്ണാടികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വിസ്തുതയുള്ള അലുകളിൽ. ഭ്രാന്ത. മാം = വണ്ടുകൾ പറന്നു നടക്കുന്ന. പ്രാന്തമലർത്തോപ്പ് = സമീപസ്ഥമായ പൂന്തോട്ടം. അലുകളിൽ തൂക്കിയിട്ടുള്ള നീരാളങ്ങൾക്കുവെ നീണ്ട ഞാരികൾ, കൈവിരൽ ചൂണ്ടി ഞാരിക്കണമട്ടിൽ, അവളുടെ മനോഹരതയ്ക്കു ഭയങ്കരശക്തിയെപ്പറ്റി അയാളു ചാർച്ചപ്പെടുത്തിയെന്നു ഞാൻ.

൪൭. ചെമ്പദത്തങ്ങൾ = കാലാകുന്ന * ചെന്താമരപ്പൂവ്. ചൂഴ്ന്ന = ചൂർണ്ണിച്ചു നിന്നു. ചൂട്ടുക = ചൂട്ടുണി വച്ചിടുക. സായികളു പശ്ചാത്താപത്തിൽനിന്നുണ്ടായ സുഖവിരേണിയെ ഇവിടെ പ്രകൃതിപ്പിക്കുന്നു.

രവ്യ. വൻമരുഭൂവാനായൻ പരന്നിതു
 തനനോരാജ്യത്തിൽ നാലുപാടും;
 പച്ചയാച്ചൊന്നുമില്ലങ്ങാപ്പറമ്പാകെ-
 യുച്ചവെവഃലറെരിഞ്ഞു ജ്ജപലിച്ചു.

രൻ. രാജയോഗ്യങ്ങളാം ഭോഗ്യങ്ങളൊക്കെയും
 യോജിച്ച കാഞ്ചനക്കപ്പലേറി,
 പോക്കണംകെട്ട ചെകുത്താനിവളെയാ-
 ത്തീക്കടൽമധ്യത്തിൽ കൊണ്ടുതള്ളീ!

രം. ആളിന തിച്ചിൽനിന്നുതമിതരായ് ചില
 കാളായസാഗന്മാർ കൈകൾ നീട്ടി
 ആഞ്ഞുപിടിച്ചു പുൽകാനായിത്തൻനേക്കു
 പാഞ്ഞെല്ലതായുമിവർക്കു തോന്നീ.

രച. കാനിയൊഴിഞ്ഞങ്ങു പായേണ്ടു? സങ്കട-
 മാരോടു ചൊല്ലേണ്ടു തമ്പുരാനെ?
 ഏതു ചൊറുതി കാണാതിവളങ്ങൊരു
 പൈതലേപ്പോലെ വാവിട്ടുകേണ്ടു.

രവ്യ. താൻ വെയിലേറു കത്തിജപലിക്കുന്ന ഒരു മണലു-
 ങ്കുത്തിൽ നടുവിലാണ് നില്ക്കുന്നതെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി.

രൻ. രാജ.....ങ്ങൾ=രാജാക്കന്മാർക്കുചിതമായ സുഖസാ-
 ഗനങ്ങളെല്ലാം. കാഞ്ചനക്കപ്പൽ=സപ്തക്കപ്പൽ. അ മരുഭൂമി-
 യെത്തന്നെയാണ് തീക്കടലാക്കി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

രം. ഉത്മിതർ=ഏഴുനേരവർ. കാളായസാഗന്മാർ=ഇ-
 രിപ്പുകൊണ്ടുള്ള രാജാക്കന്മാരുടെയവർ.

രച. കേഴമൻകണ്ണാൾ=സുന്ദരി. കേഴുന്നവർ ആശപ്.

കേഴുക, കേഴുക, കേഴ്ന്നുമാറുകയൊളം!
 'കേഴ്ന്നുമാറുകയൊളം' വെച്ചോ!

മെ. ധീരസഹസ്രത്തെ ലീലയാ കേഴിച്ച
 നീലപർക്കണിന്റെ തൂകും ബാഷ്പം,
 എതോ വിശിഷ്ടമാം തീർത്ഥനീലപാലെയി-
 പ്പാതകഭീതയെപ്പൂതയാക്കി.

മെ. ആശ്രമം മറ്റൊല്ലാം മറന്നിവിടക്കാരായം
 യേശു മഹേശ്വരനിൽച്ചെന്നു പറവീ:
 'ഭാരതദ്വീതകുലാമതാണി ഞാനെ'ന്നു
 നേതായ് കഥിച്ച കൃപാലവെണ്ണേ
 ആർ പരമാശ്രയം പച്ചതാംപോലുള്ള
 വാപം മുരുകമിവിടക്കു പാരിൽ?

മെ. ധീരസഹസ്രമലയയിൽനിന്നിവിട
 വൈവിധ്യപാസത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു

കേഴ്ന്നുമാറുകയൊളം എന്നു ക്രിസ്തുതന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.

മെ. ധീരസഹസ്ര... കേഴുക=അനേകായിരം ധീരന്മാരെ നി
 കേഴ്ന്നുമാറുകയും കാര്യവേദനയാൽ കർമ്മിച്ചു. ബാഷ്പം=കണ്ണുനീർ.
 പാതകഭീതം=പാപകർമ്മത്തെ ഓർത്ത ഭയപ്പെട്ടവർ. പൂതം=പ
 തീർത്തു.

മെ. അശ്രയം=മനസ്സ്. ഭാരം...ത്താണി=ഭാരം മുരുക
 ന്നവർക്കു മുരുകയാക്കി. പാപഭാരത്താൽ വലയുന്നവർക്കു താൻ അ
 ത്താണിയാണെന്നു ക്രിസ്തുവേലു ഞെബബുളിൽ കഥിച്ചി
 ട്ടുള്ള ദിവ്യസാന്തപനത്തെയത്രേ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മെ. മലിമസമയം=മലിനമായ ജീവിതരീതി. സുരൻ=

കുരിശുദ്രോഹിയ രാവു ക്രമത്താലേ
സുരൻറെ തേജസ്സിൽപ്പോയ് ലയിച്ചു!

൭൭. താനത്ര നേടിയ വിത്തമൊട്ടുക്കുടൻ
ഭീനജനങ്ങൾക്കായപ്പിച്ചിവർ
താപസംഹാരത്തിനീശനെല്ലാനിച്ച
താപസവൃത്തിയിൽ വാഴ് കയായി.

൭൮. പില്ലാടുമൊട്ടു നാളെയ്ക്കു വിടന്മാർതൻ
സസ്തുഹവീക്ഷിത,മിപ്പ മെയ്യിൽ
വന്നേറു നോവിച്ചിതന്നു കരോരമാം-
വണ്ണം, കവിനക്കല്ലേറു പോലെ.

൭൯. ഇന്നലെ നാം കണ്ട തേവടിപ്പെണ്ണപ്പി-
തി,ന്നിവർ ചാരിത്രചാരുമുത്തി!
ഓറ നാൾക്കൊണ്ടൊക്കെ മാറിമറിഞ്ഞിവർ
മൊറായ ജനം ജനിച്ചപോലായ്.
മന്ത്യാനക്കീഴ് ചോട്ടു തള്ളുന്നതായാർതാൻ;
മററാരുമല്ല കരേറുന്നതും.

സൂയ്മൻ. എത്ര അന്ധമാമയമായ ഹൃദയവാ മദ കാലത്തു
ജ്ഞാനോദയത്താൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാം.

൭൭. വിത്താ = ധനം. താപസാഹാരം = ഭുജിക്കാതി.
നായിക സർവസാഗപാപിത്യാഗംവെച്ചു.

൭൮. പില്ലാടം = പിന്നീടും. സസ്പുഹവീക്ഷിതം =
അഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ നോട്ടം. 'കവിനക്കല്ലേറുപോലെ, എന്ന
തിന്റെ സ്വഭാവം വെച്ചാ പട്ടംകൊണ്ടു വെളിപ്പെടും.

൭൯. ചാരിത്ര...മുത്തി = പാതിപ്രത്യുനിഷ്ഠയാൽ പരിശു-
ദ്ധയായിട്ടുള്ളവർ. മന്ത്യാന്റെ താജ്ജ്യം ഉയർച്ചയും സ്വകർമ്മ-
ങ്ങൾക്കെന്നെ.

V

ഓ. സാധപി **ഗുഹത്തിന്നകത്തു കടന്നു, താ-**
നോത്ത സങ്കേതത്തിലെത്തിച്ചേന്നു.
ശീമോനു ഭാവപകന്നു മുഖത്തു തെ-
ല്ലി, മഹിമാവെഴും തൻഗുഹത്തിൽ
കില്ലെന്നു കേറിക്കടക്കയോ, കാണുകിൽ-
കല്ലെറിയേണ്ടുന്ന തേവിടിശ്ശി!
എന്നാൽമറുത്തൊന്നും ചൊല്ലിലവന്റെ നാ-
വെന്തോ മഹാശക്തി ബന്ധിസ്തുയാൽ.
മിത്യാഭിജാത്യമേ, നിൻ തേജസ്സികൾനി-
ന്നൊത്ര തമസ്സിങ്ങു തിങ്ങുന്നിലാ?

ഒൻ. ചെന്ന വഴിയ്ക്കുവർ സാഷ്ടാംഗം വീണിതു
വന്ദ്യനാം നാഥന്റെ തൃപ്പാദത്തിൽ.

ഓ. സാധപി = പതിവുത. കല്ലെറിയേണ്ടുന്ന തേവിടിശ്ശി. വ്യഭിചാരിണികളെന്നു തെളിയുന്ന സ്ത്രീകളെ യഹൂദന്മാർ കല്ലെറിയണമെന്നിരുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. മിത്യാഭിജാത്യം = വാശം, ധനം, എന്നു തുടങ്ങിയവയെപ്പറ്റിയുള്ള അർത്ഥച്ഛിന്ത അഭിമാനം. പരിശുദ്ധനായ നായിക തേവിടിശ്ശിയാണെന്നു വിചാരിച്ചു ശ്രോധാവിഷ്ണുനായിത്തീർന്ന ശിശോന്റെ കലീനതാശ്വാപോലുള്ള ഗർഭമാണ് ലോകത്തെ വാസ്തുവത്തിൽ ഇരുട്ടിക്കുന്നതെന്നു സാരം.

ഒൻ. കനൽമിഴി = സുന്ദരി. വിരുന്നിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നവരേയും സന്ദേശന്റെ ഗാഭീയ്ക്കുത്തെയും നോക്കാതെ അവർ ചെന്നവഴിയ്ക്കുതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പാദത്തിൽ വീണു. തിരുനിന്നു, അ. വളരെ ദൈവഭക്തി വൃണിയ്ക്കുന്നു. (കേരളം

ഉത്തമകേന്ദ്രം താനുള്ളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച
 നിത്യകല്യാണമാം ദീപ്യരൂപം
 മുന്നിൽ വിളങ്ങുവേ, മരൊന്നു കാണാവാൻ
 കന്നൽമിഴിയാർക്കു കണ്ണവിടെ?

നറ. ഇശങ്കലായവർക്കുള്ള രതിഭാവം—

പേശലശ്രഭമാം പ്രേമപൂരം—
 ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞു പുറത്തേയ്ക്കു
 തള്ളിയൊഴുകി തൽക്കണ്ണിലൂടെ.

നമ. പാവത്തിൻ കാരോ പൊരാത്ത ഗുഹേശപരൻ

പാമസ്സു നൽകാഞ്ഞ ദിവ്യപാദം
 ക്ഷാളിതമായിതാസ്സംശ്രദ്ധൻ കാണെത്താൻ
 ധൂളിപ്പെണ്ണാനിന്റെ കണ്ണനീരാൽ!

വേളയിൽ യഹൂദന്മാർ വാതിലുകൾ തുറന്നിടുക സാധാരണമാണ്. പ്രവേശനാനുവാദം ഇല്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും അപ്പോൾ അപ്പോൾ അകത്തു കടന്നുനോക്കിനിൽക്കാൻ സമുദായമാരും അവരവിച്ചിരുന്നു.

നാ. രതിഭാവം = അനുരാഗം (ബൈബിൾ സോളമന്റെ പാട്ടിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെ കാമുകനായും യഥാർത്ഥകേന്ദ്രം നെ അഭിസാരികയായും വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടത്രേ ൨൨-ാം പദ്യത്തിൽ കവി നായികയെക്കണ്ട് അഭിസാരികയാണോ എന്ന് ശങ്കിച്ചത്, പേശ.....പൂരം = നിഷ്കളമായ പ്രേമശക്തി. കേന്ദ്രം വായുത്താൽ അവർക്കു കണ്ണിരൊഴുകി എന്നു നാരാ.

നവ. പങ്കമകന്ന കണ്ണീരാൽ കഴുകിയ
 തങ്കത്തുകാൽകളെത്താഴ് മയോടെ
 നേർത്ത പട്ടിന്നു നേർകൊണ്ടു വാർച്ചായലാൽ
 തോത്തിത്തുടച്ചുവരണിനേലുര
 ചെമ്പവിഴങ്ങർ പതിയ്ക്കായ് തനപാഗി
 തൻപരിപേലവായ് മലരാൽ.
 ഇന്നു നതാഗി, നിൻ വക്ത്രപവിത്രമായ്!
 ഇന്നു നിൻ ചുംബനം സ്ഥാനത്തായി!!

നവ. പിന്നീട്. താൻ കൊണ്ടുവന്ന പാത്രത്തിലെ
 ഭഗവതാശ്ചര്യസുഗന്ധത്തെലം
 തുകിനാളെമ്പാടും, പൂക്കളിൽത്തുമണം
 പാകിയ കത്താവിൻ മുൻലോകങ്ങൾ.

നവ. പൊന്തം=സഹിക്കാത്ത. പാമസ്സു=വെള്ളം. ക്ഷ
 ഊതം=കഴുകപ്പെട്ടത്. സാക്ഷാൽ ശ്രീയേശുവിന്നു കാൽകഴുകാൻ
 വെള്ളം കൊടുക്കാത്ത അനാകാശി പാപത്തിന്റെ ചാരപേ
 ലാ സഹിയ്ക്കാത്തവനാണു—വ്യഭിചാരിണിയായിരുന്ന നായിക.
 വീട്ടിൽക്കടന്നുവരുന്നതുകൂടി സഹിയ്ക്കാത്തവനാണു—പോൽ!

നവ. തനപാഗി=സ്രീ. പരിപേലം....ൽ=ചർച്ചവെ
 ല്ല അധർമ്മം. വക്ത്രം=മുഖം. പവിത്രം=പരിശുദ്ധ
 വിടമ്പയുടെ ചുംബനമൂലം അതുശിഷ്ടത അധരം ഇന്നു ക്രി
 സ്തുവിന്റെ തൃപ്താഭത്തിൽ ചെമ്പവിഴം പതിച്ചതിനാൽ (ചും
 ബിച്ചതിനാൽ) പരിശുദ്ധമായി.

നവ. യന്ത്ര....ലം=ശ്രേഷ്ഠവും വിലയേറിയതുമായ സു
 ഗന്ധത്തെലം. കത്താവ് = മറ്റൊരു പേരും.

൬൪. ആതിഥ്യകാരിതൻ വൈരസ്യം കണ്ടിട്ടു,
 പാതിത്യം നീക്കാൻ പിറന്ന ദേവൻ
 വെൺചന്ദ്രികണ്ഠ നിറം കൂട്ടമാറൊന്നു
 പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളകമാത്രം ചെയ്തു!

൬൫. വേശ്യതൻ സ്നേഹത്തിൽ മുങ്ങി മഹേശ്വരൻ,
 പാർശ്വസ്ഥരാശ്വയുസ്തബ്ധരായി;
 പാരാതവളുടെ സൽക്രിയാസൗരഭ്യം
 താരാപഥത്തിലും വ്യാപരിച്ചു.

൬൬. കബ്ജയാം സൈരസ്യം റി രാജാംഗരാഗത്തു-
 ലബ്ജദിക്ഷാക്ഷനെയെന്നപോലെ,
 അന്യാദശാമോദിരൈലാകീഷേകത്താൽ

൬൪. ആതിഥ്യകാരി-ശീമോൻ. വൈരസ്യം=രസക്കേട്. പാതി.....വൻ=ലോകത്തെ ഉദ്ധരിപ്പാനായി അവതരിച്ചുവെന്നു. വേശ്യയുടെ സ്തംഭത്തിൽ ക്രിസ്തു വൈമുഖ്യം ഭവിക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു നീരസപ്പെടുന്ന ശീമോനെ നോക്കി അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിതുകിയെന്നുള്ളതു മൂലകഥയിലില്ലാത്തതാണെങ്കിലും, സന്ദർഭത്തിന് ഏറ്റവും യോജിച്ചതും പരമകാരണികനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഹൃദയാദ്രതയെ വ്യക്തമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

൬൫. സ്നേഹം=തൈലം; പ്രേമം. പാർശ്വസ്ഥൻ=മുറയുള്ളതെന്നവർ. സൽക്രിയാസൗരഭ്യം=സൽപ്രവൃത്തിയുടെ വാസനം. താരാപഥം=ആകാശം.

൬൬. കബ്ജ=കൂനി. സൈരസ്യം റി=അലങ്കരിക്കുവാനുള്ള ഭാസി. അന്യാദശാമോദി=അനന്യസംധാരണമായ സൗരഭ്യമുള്ളത്. കംസഗൃഹത്തിലെ സൈരസ്യം റിയായ കബ്ജ

കന്യാതന്ത്രജനെ പ്രീതനാക്കി,
 തന്നെയിർ നാമങ്കൽച്ചേർക്കുവാനായിട്ടോ
 തന്നപിയാർ നീണ്ടൊരു വീപ്പു വിട്ടു!
 തൽഗളത്തിങ്കൽ നിന്നുൾഗതമായ് പിന്നെ-
 ഴ്ജൽഗഭം പൂണ്ടൊരു വീണാഗാനം:—

൩൭. “നാമ, തവാജ്ഞകൾ കേട്ടു നടക്കാരേ
 നാനാപരാധങ്ങൾ ചെയ്തപോയ് ഞാൻ;
 ശാസിതാവായോനേ, സർവ്വം ക്ഷമിച്ചു തൻ
 ദാസിയെത്തുകൊള്ളുൻ നിന്തേണമേ!

൩൮. ‘മുട്ടവിൻ, വാതിൽ തുറക്കുമെന്നങ്ങു
 പട്ടാംഗമായ്’ ചെല്ലാനതോത്തുകൊണ്ടേ,
 താവകാനുഗ്രഹദാർശനിൽ മുട്ടമീ-
 ച്ചാവത്തിനേകുകിങ്ങുൾപ്രവേശം.

ശ്രീകൃഷ്ണഗോവാനെ സുഗന്ധദേവനായെച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 പരമപ്രേമത്തിനു പാത്രമായിത്തീർന്നു ഹിതുപുരാണകഥയാണി
 വിടെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്.

൩൭. തൽഗളം = അവളുടെ കണ്ണാ. ഉൾഗതം = ചൊല്ലി
 യത്. അവൾ വീണയ്ക്കൊത്ത മുട്ടസപാത്തിൽ തൊണ്ടയിടറി
 പാഞ്ഞു. തവാജ്ഞകൾ = അങ്ങമുടെ (തുശപരൻ) കല്പനകൾ
 ശാസിതാവ് = ശാസിപ്പാൻ അധികാരമുള്ളവൻ.

൩൮. പട്ടാംഗം = സത്യം. ‘ചോദിപ്പിൻ നൽകപ്പെടാൻ
 അനേപചിപ്പിൻ കണ്ടെത്തും; മുട്ടവിൻ തുറക്കപ്പെടാ’ എ
 ന്ന യേശുക്രിസ്തു ചോദിക്കാൻ ചെയ്ത ദിവ്യപ്രവൃത്തിയായ നായ
 ക ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു.

നന്ദൻ. അല്ലെങ്കിൽ കടൽക്കടലാലമാലയിൽ -
 തെല്ലല്ലെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞു ഞാൻ;
 എഴുന്നേൽക്കുന്നതോടൊപ്പം മരം തി-
 ഞാഴിയ്ക്കു മീതെ നടന്നവനേ?

൭൦. ലീലയാ കണ്ടു ചിരിപ്പാനായ് വഞ്ചകൻ
 മേലേ വിരിച്ചിട്ടു പൂർപ്പരപ്പിൽ (ലംബ-
 മേയനായ് ചെന്നൊരു പെൺമാൻ നിരാ-
 യായിതാ; വീണ്ടുപോയ് മുക്കുകഴിയിൽ.

൭൧. തേന്മൊഴിയായിട്ടു ചെറുന്നതോടൊപ്പമേ
 തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുപോയ് തെല്ലനേരം;
 അഞ്ചുപുഷ്പത്തിലീശന്റെ ഹൃൽസര-
 സ്പുൽപ്പുണ്ണമായി കൃപാമൃതത്താൽ.

൭൨. “ചെയ്യരുതാത്തതു ചെയ്തുവളെങ്കിലും
 മിയ്യെന്നുതള്ളോല്ലേ തമ്പുരാനേ!

നന്ദൻ. അല്ലെങ്കിൽ.....മാല=ഭൂഖമാകുന്ന സമുദ്രത്തിലെ ത
 രമാല. അഴിയ്ക്കു മീതെ നടന്നവൻ--ക്രിസ്തു ഗുലേലക്കുട്ടലിൻ
 മീതെ നടന്ന കഥയെ സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്നു.

൭൦ ലീലയാ=കളിയായിട്ട്. നിരാലംബം=അഗ്രയമില്ലാ
 ഞ്ചരം. വഞ്ചകൻ (ചെങ്കുത്താൻ) ഭൂഷ്ഠപ്രാണയിൽ ഭ്രമി
 ച്ചു അബലയായ താൻ പാപകൃപത്തിൽ വീണ്ടുപോയിയെന്നു
 കാൽപയ്യം.

൭൧. ബുഷ്പവർഷം=കണ്ണനീർമഴ. ഹൃൽസരസ്പു=ഹൃദയമു
 കുന്ന പൊയ്. ഉൽപ്പുണ്ണം=നിറഞ്ഞത്. കൃപാമൃതം=കൃപയാ
 കുന്ന വെള്ളം (അമൃതം എന്നും.) നായികയുടെ കരച്ചിൽ കണ്ട
 പോൾ കൃഷ്ണവിനു വളരെ അനുകമ്പതോന്നി.

൭൨. ക്രിസ്തുഭഗവാൻ തൃക്കൈകൾ തീയിനെപ്പോലും

തിയ്യിനെപ്പോലും തണുപ്പിഴ്ന്നു മിശ്ശൊൻതു-
ക്കിയ്തിനാൽ തീർത്തവളല്ലൊ ഞാനും.

൭൩. ദുഷ്ടപ്പുരുന്തിന്റെ വായിൽനിന്നീഴ്ന്നതി
കെട്ട കപോതിയെട്ടിനഞ്ചന്യോ,
അഞ്ജസാ വീണ്ടെടുത്തെൻ തിരുമേനിതൻ
പഞ്ജരം തന്നിലണയ്ക്കേണമേ!”

൭൪. സാത്ത്വപിക്വേതിയാം തേൻ പെരുമീവക
പ്രാർത്ഥനാവാക്കുകളായ പൂക്കൾ
ദന്തകന്ദായോം വെണ്ണട്ടുന്റലിന്മേൽ-
ച്ചന്തത്തിൽക്കോത്തൊരു മാലയാക്കി,
വിണ്ണിൻ പെരുമാർതൻ മുന്നിൽസ്സുമച്ഛിച്ച
ഭണ്ഡനമസ്സാരം ചെയ്തു വീണ്ടും
ആ മണിത്രയുക്കഴിൾ ചുഞ്ചിച്ചിതോമലാർ,
താമരത്താരൊരു ഹാസി പോലെ.

തണുപ്പിപ്പൻ ശക്തമായതിനാൽ ആ കൈയാർത്തന്നെ നിമ്മി
ക്കപ്പെട്ട നായികയുടെ കരോരപാപത്തെ ഹനിപ്പാൻ അവി
ടുത്തൊക്കെ ഒരു പ്രയാസവുമില്ലെന്നു നായിക സമർത്ഥിക്കുന്നു.

൭൩. ദുഷ്ടപ്പുരുന്ത് = ചെങ്കുത്താനാകുന്ന പരുന്ത്. കരോ
തീ = പെണ്പ്രാവ്. അഞ്ജസാ = വേഗത്തിൽ. പഞ്ജരം = കൂട്.

൭൪. സാത്ത്വപിക്വേതി = പരിശുദ്ധഭക്തി. ദന്ത.....മ്
ല = പല്ലുകളാകുന്ന മുല്ലമെട്ടുകളുടെ ശോഭയാകുന്ന വെണ്ണട്ടുന്റലി
മന്തൽ രോഷം പോലെ. (അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുവെന്നു താൽപര്യം.)
വിണ്ണിൻ പെരുമാർ = സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ നാഥൻ. താമരത്താർ =
മുരപ്പുവ്. ഹാസി = അഭയനപ്പിട.

൭൫. ചുറ്റുമൊരാനന്ദശാന്തത ചേർന്നിതു;
 മുറ്റുമനങ്ങാതായ് ദീപനാളം;
 ചന്ദ്രമസ്സുനിദനക്ഷത്രമധ്യത്തിൽ
 നിന്നു വിളങ്ങിനാനൊന്നുകൂടി.

൭൬. ഘോരനരകത്തിൽനിന്നാശു വിണ്ണിലേ-
 സ്തേറ്റുന്ന സാധപിയെക്കൊണ്ടാടാനോ,
 ശുഭ്രമേഘങ്ങളാം വെള്ളിവിമാനങ്ങ-
 ളഭ്രസ്ഥലങ്ങളു വന്നു നില്പായ്!

൭൭. ഏതിൻ തടത്തിലെ മുക്കുവർ യേശുവാം
 നേതാവു നൽകിയ നേർചലയാൽ

൭൫. നാളം=ജപല. ചന്ദ്രമസ്സ്=ചന്ദ്രൻ ഒന്നുകൂടി=
 കുറെക്കൂടി.

൭൬. വിണ്ണ്=സപ്തം. ശുഭ്രമേഘങ്ങൾ=വെളുത്ത മേഘ
 ങ്ങൾ. അഭ്രസ്ഥലം=അകാശം.

൭൭. തടം=കര. പാപിനീമുക്തി=പാപിനിയായ നായി
 കയ്ക്ക് ലഭിച്ച പാപമോചനം. ഗലീലക്കടൽത്തീരത്തു മീൻ
 പിടിച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന ഏതാനും യഹൂദമുക്കുവന്മാരെയായി
 രുന്നു ക്രിസ്തുയേശു തന്റെ ശിഷ്യരായി കെരവേണുത്തുത്തത്. അ
 വരെ ശിഷ്യന്മാരായി സ്വീകരിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ അവരിനി മ
 സ്ത്വം പിടിക്കുന്നവരല്ല, അവരെ തന്റെ സനാതനരാജ്യത്തിലെ
 പ്രജകളായിത്തീരവാനുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ പിടിക്കുന്നവരാക്ക
 മെന്നു ക്രിസ്തുതന്നെ വാഗ്ദാനംചെയ്തിരുന്നു. ഈ മുക്കുവരു
 ടെ വേലയുടെ ഫലമാണ് ഇന്നു ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന
 സവക്രിസ്തീയസഭകളും. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഭ്രമളായ സെന്തോമ
 സ്സ് അപ്പോസ്തോലൻ ക്രിസ്തുപുഞ്ചാ ൫൨-ൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ്

ആടൽപ്പെടുത്താതെ പുണ്യമന്ത്രങ്ങളെ-
ത്തേടിപ്പിപ്പവരായ് ചുമഞ്ഞു;
അഗ്രലേലക്കടൽ പാപിനീമുക്തി ക-
ണ്ടഗ്രഹപ്പരംപറ കൊട്ടിയാത്തു!

ഈ. അത്തൽകൊണ്ടന്യയാമമ്മഹാഭക്തയെ-
ക്കൃസ്തുഭഗവാന്റെ തൃക്കടാക്ഷം
ആസ്ഥയാ സ്തർശിച്ചു, സുപ്രഭാതാക്കന്റെ-
യാദ്രാഃശ്രുകന്ദമെന്നപോലെ.

൭൯. പ്രേമസപരൂപകൽനിന്നൊരിറുൾക്കൃപ
തുമധുരോക്തിയായ് നിർദ്ദിച്ഛു,
അച്ചാതകിണ്ണിന മേലിലൊരിണ്ണലു-
മുൾച്ചുട്ടു ചേരായ്യാൻ തക്കവണ്ണം—

കേരളത്തിലെ സുറിയാനിസഭ എന്നുള്ളതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാ
ണല്ലോ. ശിഷ്യവർത്തോടു ക്രിസ്തു ചെയ്ത വാഗ്ദാനത്തെയത്രേ
കവി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ൭൫- മുതൽ ൭൭- വരെയുള്ള
പദ്യങ്ങൾകൊണ്ടു നായികയുടെ പാപശാന്തിയിലും മുക്തിലാഭ
ത്തിലും പ്രത്യകിട്ടി സന്തോഷിപ്പുന്നതായി സന്ദർഭോചിതമായ
വണ്ണനകൾചൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

൭൮. അത്തൽ=ദേവം. അസ്ഥം=അരേം. സുപ്രഭാതം...
...അളം=പ്രഭാതസൂര്യന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഭർമ്മി.

൭൯. പ്രേമസപരൂപൻ=പ്രേമാതന്നെ സപരൂപമായിട്ടുള്ള
വൻ. തുമധുരോക്തി=പരിശുദ്ധമായ മധുരവാക്ക്. നിർദ്ദി
ച്ഛു=ദൃഷ്ടി. ചാതകി=വേശാവർത്തി. മഴപെയ്തമ്പോൾ അ
വെള്ളം കുടിച്ചത്രേ ഈ പക്ഷികൾ ദാനം തീർക്ക.

വ്യാ. “പോയ്ക്കാർക പെൺകുഞ്ഞേ, ദുഃഖം
 (വെടിഞ്ഞു നീ-
 യുർക്കൊണ്ട വിശ്വാസം കാത്തു നിന്നെ.
 അപ്പപ്പോൾ പാതകം ചെയ്തതിന്നൊക്കെയു-
 മിപ്പാശ്ചാത്താപമേ പ്രായശ്ചിത്തം!”

* * * * *

വ്യാ. പശ്ചാത്താപം=ചെയ്യുപോയ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി
 പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം. ക്രിസ്തുമതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ‘ഈ പ
 ശ്ചാത്താപത്തിനു ഭാഗസാന്തരം’ എന്നു പേർ നൽകിയിരിക്കു
 ന്നു. മേകളേ, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.
 സമാധാനത്തോടെ പോക’ എന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്ത്വ
 നവചസ്യം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. പാപത്തെക്കു
 ള്ള ഹൃദയപൂർവ്വം ദുഃഖിക്കുക; അവയെ ജഗൽസ്രഷ്ടാവനോട്
 ഏറ്റുപറയുക; മേലിൽ പാപാചെയ്യാൻ തടവെണ്ണം അന്തഃ
 കരണത്തിന്റെ പ്രേരണാശക്തിയെ അമർത്തിക്കളയുകയില്ലെന്നു
 ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുക, എന്നിത്രയുംകൊണ്ടു പാപശാന്തി പ്രാ
 പിരിക്കാമെന്നുള്ള വേദാന്തപാ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരി
 കുന്നു.

